

DOPIŠ PRO TEBE

MŮŽE PŘIJÍMAT JINOVĚREC NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST?

14/77

CO JE INTERKOMUNIO?

Interkomunio znamená, že příslušníci jednoho církevního společenství mohou přijímat Tělo a Krev Páně nebo večeři Páně u jiného církevního společenství – nebo se smí podávat svaté přijímání nebo večeře Páně příslušníkům jiného církevního společenství (církve).

JAK SI VYSVĚTLÍME, ŽE DNES MNOZÍ EVANGELÍCI A KATOLÍCI TAK BOUŘLIVĚ ŽÁDAJÍ INTERKOMUNIO?

Mnozí evangelíci a katolíci žádají interkomunio proto, poněvadž v rozpolcení církve vidí pohoršení. Věří, že křtem se stali dětmi jednoho Otce a učedníky jednoho Krista a chtějí společně sedět u jednoho stolu, ke kterému je Pán povolal.

CO PRAVÍ II. VATIKÁNSKÝ SNĚM O INTERKOMUNIO MEZI KATOLÍKY A PRAVOSLAVNÝMI?

*II. Vatikánský sněm prohlašuje, že
1. interkomunio mezi katolíky a pravoslavnými je možné, ale*

2. *katolíci směji přijmout sv. přijímání z ruky pravoslavného kněze jen tehdy, je-li k tomu vážný důvod a není-li dosažitelný katolický kněz. (Čl. 27. Dekretu o východních církvích.)*

PROČ JE MOŽNÉ INTERKOMUNIO MEZI KATOLICKOU A PRAVOSLAVNOU CÍRKVÍ, NE VŠAK MEZI KATOLICKOU A EVANGELICKOU CÍRKVÍ?

Mezi katolickou a pravoslavnou církví je možné interkomunio a s evangelickou možné není, poněvadž pravoslavní křesťané stojí v základních otázkách víry katolické Církvi mnohem blíže než křesťané evangeličtí.

KDY JE MOŽNÉ, ABY JEDNOTLIVÍ EVANGELÍCI PŘIJALI TĚLO PÁNĚ?

Jednotliví evangelíci směji přijmout Tělo Páně

1. *jsou-li v nebezpečí smrti nebo těžké nouzi (válka, přírod. katastrofa, nálet a pod.)*
2. *evangelický pastor není po ruce*
3. *evangelický křesťan v onom okamžiku smýšlí o Eucharistii katolicky, vyzná tuto víru a sám od sebe projeví přání, přijmout Nejsvětější svátost.*

MOHLA BY CÍRKEV ASPŇ U SMÍŠENÝCH MANŽELSTVÍ UDĚLAT VÝJIMKU A DOVOLIT MANŽELŮM, PŘI SNATKU A TAKÉ POZDĚJI PODLE PŘÁNÍ, PŘIJMOUT SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ (TĚLO PÁNĚ)?

Smíšené sňatky jsou zvlášt bolestným křížem věroučného rozštěpení. Smíšené manželství není sjednocená církev (Una Sancta) v malém, je rozštěpené křesťanstvo v malém. Společné přijetí at sv. přijímání či večeře Páně (evangelické), by předstíralo jednotu, která neexistuje a tímto způsobem jí nelze dosáhnout.

CO KDYŽ PŘIJME KATOLÍK OD EVANGELICKÉHO PASTORA VEČEŘI PÁNĚ?

Katolík, který přijme od evangelického pastora večeři Páně, nepřijímá podle naší víry Tělo a Krev Páně. (IV. lateránský sněm

r. 1215 prohlašuje, že tuto svátost může platně udělit jen kněz, který je řádně vysvěcen řádným biskupem, nástupcem apoštolů).

JE PŘEDÁVÁNÍ APOŠTOLSKÉ MOCI SVÁZÁNO NUTNĚ S VLOŽENÍM RUKOU APOŠTOLŮ NA BISKUPA, Z BISKUPA NA KNĚZE ATD? NESPOČIVÁ SNAD APOŠTOLSKÁ POSLOUPNOST V KŘESŤANSKÝCH SPOLEČENSTVÍCH A NEDÁVÁ SE SKRZE NĚ? NENÍ ÚRAD V TAKOVÉM KŘESŤANSKÉM SPOLEČENSTVÍ TAKÉ EUCHARISTICKY VÝZNAMNÝ?

Ježíš Kristus, který je » úhelným kamenem « vybudoval svou církev » na základě apoštolů a proroků « (Ef 2, 20) a dal jí poslání, zvěstovat, hlásat neporušené slovo Boží, » pravdu a milost « Kristovu vylévat na všechny a předávat apoštolskou plnou moc dále. Ze svých učedníků, kteří ho následovali, vyvolil apoštoly a pod vedením sv. Petra založil apoštolské společenství – kolegium. Tím položil na další staletí a tisíciletí řád své církve. V Božím lidu jsou nositeli apoštolského úřadu biskupové, společenství těchto biskupů (biskupské kolegium), a kněží, kteří » silou svátosti svěcení kněžstva « jsou spojeni s biskupy v kněžské důstojnosti. Jen v tak spořádané církvi je platné proměňování chleba a vína v Tělo a Krev Páně a svátostné zpřítomnění Kristovy oběti na kříži (při mši svaté).

Tato víra byla všemu křesťanstvu až do začátku 16. stol. společná. V této víře žijí dosud pravoslavní a částečně i anglikáni a starokatolíci (kteří se odtrhli od katolické církve po I. vatikánském sněmu z odporu vůči článku víry o neomylnosti papežově).

Tuto víru vyznává také II. vatikánský sněm. Řádně svěcení biskupové jednotlivých zemí se spojují v biskupské kolegium. (Řádným nástupcem sv. Petra, vedoucího apoštolů-biskupů, je římský papež).

CO ŘÍCI O KATOLICKÉM KNĚZI, KTERÝ PODÁ NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOST EVANGELÍKOVI?

Katolický kněz, který podá svaté přijímání evangelíkovi (s výjimkou výše uvedených případů) předstírá falešnou jednotu, která neexistuje. Proviňuje se proti katolické víře, ke které se svým kněžským svěcením zavázal. Takové počínání vzbuzuje u věřících právem pohoršení.

NENÍ VŠAK PŘÁVĚ SPOLEČNÁ MŠE SVATÁ VŠEOBECNĚ NEJVHODNĚJŠÍM PROSTŘEDKEM JAK DOSÁHNOUT JEDNOTY KŘEŠŤANŮ?

Společné slavení Eucharistie není vhodným prostředkem jak vytvořit znovu společenství s odloučenými křesťany. Nejsvětější svátost je znamením jednoty věřících a zůstává jim i při rozdělení křesťanů. Není však prostředkem sjednocení, poněvadž

1. *společná mše svatá čili slavení Eucharistie by předstíralo jednotu, která neexistuje a tím by rozdělení křesťanů spíše napomáhala než odstraňovala. Také by umenšovala touhu po skutečné a plné jednotě;*
2. *společná mše s různě věřícími evangelickými křesťany by vedla k zmatení katolické víry, zejména pokud jde o svátost svěcení kněžstva, mši svatou jako obět, svátostnou přítomnost Kristovu v Nejsvětější svátosti. (Ekumenický dekret 2., Církevní konstituce 3., Ekumenický dekret 8.).*

NENÍ-LI TEDY ÚČINNÝM PROSTŘEDKEM K BRZKÉMU ZAVEDENÍ JEDNOTY MEZI KŘEŠŤANY INTERKOMUNIO, CO JE ÚČINNÝM PROSTŘEDKEM?

Rozdělení křesťanstva je kříž. Musíme ponechat Pánu našemu Bohu, sejme-li z nás tento kříž ještě v tomto čase. Musíme ho stále znovu o to prosit a připravovat se na tuto milost vzájemnými rozhovory, studiem rozdílných theologických otázek, » spoluprací v úkolech pro společné dobro « a společně žitým bratrstvím. Jednotu si však my, lidé, vynutit nemůžeme. » Co je nemožné u lidí, je možné u Boha. « (Lk 18, 27).

OTEC KARDINÁL JOSEF HÖFFNER, ARCIBISKUP KOLÍNSKÝ A PŘEDSEDA NĚMECKÉ BISKUPSKÉ KONFERENCE:

» Učí-li kdokoliv a kdekoliv něco jiného o vzájemném přijímání Nejsvětější svátosti nebo večere Páně, je to omyl nebo lež. «

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8004 Zürich